

ชื่อเรื่องภาคนิพนธ์	ประสิทธิผลการบริหารจัดการการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ จังหวัดนครสวรรค์ และจังหวัดกำแพงเพชร
ชื่อนักศึกษา	ว่าที่ ร้อยตรีเอกรัตน์ จันทร์ศิริ
รหัสประจำตัว	55B53330126
ปริญญา	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตร์
ประธานที่ปรึกษาภาคนิพนธ์	ศาสตราจารย์ ดร.บุญทัน ดอกไธสง
กรรมการที่ปรึกษาภาคนิพนธ์	อาจารย์ ดร.วิมล หอมยิ่ง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการบริหารจัดการการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ จังหวัดนครสวรรค์ และจังหวัดกำแพงเพชร 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ จังหวัดนครสวรรค์ และจังหวัดกำแพงเพชร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยการบริหารจัดการ กับประสิทธิผลการบริหารจัดการการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ จังหวัดนครสวรรค์ และจังหวัดกำแพงเพชร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 400 คน จากประชากร 7,920 คน ที่เป็นเจ้าหน้าที่กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่า และพันธุ์พืช เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติแม่วงก์ และประชาชนบริเวณโดยรอบอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการใช้สูตรทาร์โย ยามาเน่ และสุ่มตัวอย่างตามสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.85 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าสถิติที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ผลการศึกษาพบว่า

1. ระดับประสิทธิผลการบริหารจัดการการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ จังหวัดนครสวรรค์ และจังหวัดกำแพงเพชร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$, S.D. = 0.39) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ของอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.52) และด้านคุณภาพการบริหารจัดการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 0.46)

2. การศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารจัดการการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ จังหวัดนครสวรรค์ และจังหวัดกำแพงเพชร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษา ต่างกัน เห็นว่าประสิทธิผลการบริหารจัดการในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ จังหวัดนครสวรรค์ และจังหวัดกำแพงเพชร โดยรวมไม่แตกต่างกัน ยกเว้นอาชีพ เห็นว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านการบรรลุวัตถุประสงค์และรายได้ มีความเห็นว่าแตกต่างกัน ทั้งในด้านการบรรลุวัตถุประสงค์และคุณภาพการบริหารจัดการ

3. ปัจจัยการบริหารจัดการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารจัดการการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ จังหวัดนครสวรรค์ และจังหวัดกำแพงเพชร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางในทางบวก และรายด้านเรียงตามลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้ การจัดการพื้นที่ การนํานโยบายไปปฏิบัติ เจ้าหน้าที่ของอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ และการมีส่วนร่วมของชุมชน ตามลำดับ

GRAD VRU

Independent Study Title	The Management Effectiveness of National Resources and Environment Conservation of Mae Wong National Park, Nakhon Sawan and Kamphaeng Phet Province
Student	Acting 2, Lt.Ekkarat Chansiri
Student ID	55B53330126
Degree	Master of Public Administration
Field of Study	Public Administration
Independent Study Advisor	Professor Dr.Boonton Dockthaisong
Independent Study Co-Advisor	Dr.Wimon Homying

ABSTRACT

The objectives of this research were to 1) study the level of management effectiveness of national resources and environment conservation of Mae Wong national park, Nakhon Sawan and Kamphaeng Phet province 2.) compare the management effectiveness of national resources and environment conservation by personal factors and 3) study the management factors that are related to tourism management and which are correlated to the effectiveness of national resources and environment conservation. The sample of this research consisted of 400 respondents who were selected from a population of 7,920 officials from the department of National Parks Wildlife and Plant Conservation, the officials of Mae Wong national park and the people living in the area. The sample size was calculated using Taro Yamane's formula and the selection was done by proportional accidental sampling. The research tool for data collection was a 5 level rating scale questionnaire with a reliability of 0.85. The statistics used to analyze the data consisted of percentage, mean, standard deviation, t-test, one way ANOVA and Pearson Product Moment Correlation Coefficient.

The research findings were as follows:

1. The management effectiveness level of national resources and environment conservation of Mae Wong national park, Nakhon Sawan and Kamphaeng Phet province was, overall, at a moderate level ($\bar{X} = 3.47$, S.D = 0.39). When each aspect was considered individually the highest mean was found to be for the objectives achievement, at a high level ($\bar{X} = 3.70$, S.D = 0.52) followed by the quality of management ($\bar{X} = 3.25$, S.D = 0.46).

2. The management effectiveness of national resources and environment conservation of Mae Wong national park compared by personal factors showed that different gender, age and education level had no effect on the effectiveness. The factor occupation yielded a difference at a statistical significance level of 0.05 for the

aspect of objectives achievement. The factor income produced differences for both the objectives achievement and quality of management.

3. The management factors related to the management effectiveness of national resources and environment conservation of Mae Wong national park in were, overall, positively correlated at a moderate level. When each aspect was considered and ranked individually from highest to lowest correlation coefficient, the order was as follows: area management, policy implementation, the officials of Mae Wong national park and the community's participation.

GRAD VRU